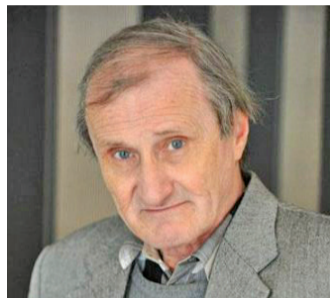

Г. С. Раковски: „Любовта към Отечеството превъзходи сичките световни добрини!“

С БЕЛЕГ НА ЧЕЛОТО И СЪС СОЛ В КРЪВТА

35 години от излизането на бр. 1 на вестник „Нова Зора“

Д-р.ф.н. Валентин ВАЦЕВ

миналото – богато и наситено с интелектуален живот, да се възрадваме на силата, с която „Нова Зора“ продължава упорито да формира най-необходимите обществени нагласи и визии.

На стр. 2

Един 35-годишен юбилей, разбира се, не е повод за дълбоки теоретически обобщения и за високи интелектуални търсения. Такъв ден е преди всичко празник, на който да се радваме на едно жилаво, дългосрочно и очевидно успешно творческо начинание. Можем да си спомним силните и слаби дни в творческата биография на този вестник и оглеждайки

НАЙ-БЪЛГАРСКИЯТ ВЕСТНИК

Неподправена и дълбока искрена любов към любимото ни Отечество; разкриване и обективен анализ на истината за събитията и процесите в света и страната. Това е, което даряваше вестникът на вестниците – „Нова Зора“ цели 35 години на своите читатели почитатели.

Уверен съм, че с тяхната подкрепа ще продължи да го прави и през бъдните години. Многая лета!

Акад. Васил ГЮЗЕЛЕВ

7 май 2024 г., София

Летописците на съвременния български печат несъмнено след време ще отбелязват културния влог на „Нова Зора“. Защото в продължение повече от три десетилетия вестникът е нащрек за честта на Отечеството, бие тревожна камбана в защита на българщината.

Дълбоко в паметта ми е запечатано запознанството с това прекрасно периодично издание. Класикът на българската литература – академик Николай Хайтов, с когото ме свързва плодотворно сътрудничество и топло приятелство, ми показва брой на новопоявил се вестник. С възторжени слова той сподели впечатленията си от публикациите на талантливия млад поет Минчо Минчев. Разказа ми, че е локо-

ПРИМЕР ЗА РОДОЛЮБИЕ

Георги ЙОРДАНОВ

мотивен машинист и потомък на бележития възрожденец и автор на „Вигрица“ поп Минчо Кънчев. Проявих любопитство и Хайтов ме запозна с поетични творби на тази личност. Признавам, бях впечатлен от тези стихове, от които лъхаше непринуденост и правдивост – и кауза за съдбата на Отечеството.

Реших, че трябва лично да се запозная с него. Там, във високата сграда ме посрещна широкоплещест, набит млад юначога. С характерната за младостта смелост и самоувереност той се бе нагърбил с непосилната мисия да даде своя влог за спиране на разрухата.

По това време вече се чувстваха тъгениците на идеция разпад на държавността, на разрушаването на материални и духовни ценности, сътворени от народа през десетилетията на социалистическото развитие. Дълбоката и сложна обществена чувствителност на Хайтов бяха забелязали, че редакторът и автор на първите броеве на новопоявил се вестник твърдо и честно застава в защита на доброто, сътворено в името на Бъл-

гария, и за хората, които са го сътворили. Оттогава – до сетния миг на своя изключителен живот Хайтов бе част от редакцияния екип и автор на вестника. Усетил, че идва краят, големият творец написа, че остава тоя свят по-лош, отколкото го е заварил. Прекрасно е, че и досега главният редактор Минчо Минчев изписва името на бележития български патриот и писател сред основателите на вестника.

През всичките тези години Минчо Минчев привлече именити автори за сътрудници на вестника: учени, публицисти, писатели, общественици, дипломати – все уважавани граждани на родината. Показателно е, че читатели на вестника са и хиляди наши сънародници, пребиваващи

извън пределите на Отечеството. И аз имам честта да се наредя сред многобройните читатели и почитатели на забележителния родолюбив вестник „Нова Зора“. Благодарен съм, че понякога се публикуват и къси мои мисли за историческия път, тревожното съвремие и бъднината на нашата държава.

В паметните юбилейни дни на „Нова Зора“ с чувство на дълбока признателност поздравявам главния редактор Минчо Минчев, създателите и творците на вестника. Изразявам и дълбока почит към именитите му автори, които вече са в небитието.

От все сърце и с дълбоко родолюбиво чувство изразявам увереност, че творците на вестник „Нова Зора“ ще продължат честно и неотклонно да изпълняват своя дълг пред род и Родина.

НЕКА НИ ЧУЯТ НЕБЕСАТА И НЕКА ПРОУМЕЯТ ВРАГОВЕТЕ НИ: БЪЛГАРИЯ ЩЕ ПРЕБЪДЕ!

Уважаеми читатели, Днес страниците ни са предоставени за някои от знаменитите през годините публикации на наши автори. Мисля, че е редно в юбилейната година да си припомним заедно както предвидения, така и предупреденията на „Нова Зора“ и наред с това да дадем думата на някои наши стъргунци и приятели, хора, които нито преди, нито сега са изоставили каузата на „Зора“ и „Нова Зора“. Много имаме да разкажем и припомним и сигурно шеше да е по-радостно, ако някои от прогнозите ни не бяха се превърнали в действителност. Но нали Бог ни изпраща изпитанията, за да ги преодоляваме и така да калява волята и сетивата ни. Това е причината да вярваме и днес,

както сме вярвали и в самото начало, че България ще пребъде. Днес пак е същото, само че Отецеството ни има въпиеща потребност от всички свои синове. Това ми дава куража да ви приканя да удвоите усилията си, защото все по-неотложно е повече хора да повярват в безалтернативната идея за концентрация на националната енергия. В това начинание ние не сме сами. На наша страна са доброто и правдата. С нас е Бог, защото нашето дело е справедливо. Нека чуят и клетвата, и молитвата небесата, които бдят над българското бъдеще. Нека проумеят синонвата ни воля и враговете български! Този народ с огромен принос в световната цивилизация не се надява

на снизходителност и пощада, защото вярва в своите сили и защото Бог е на страната на доброто и никога няма да ни изостави. Амин!

На следващата страница поместваме първата в българския печат публикация-прозрение за сатанинските цели на т. нар. Програмата „Ран-Ът“. Царство му небесно на автора на статията „За какво плачете, лицемери“ Борис Дериев – блестящ български патриот, политзаговорник, писател, висш офицер от БНА, на когото всички в „Зора“ дължим много, най-вече заради умението му да вижда зад завесата на факти и събития, да ги слобява в обща система на обвързаност и да определя вектора за необходимо противодействие.

Борис Дериев най-сес-

то не подписваше статиите със своето име. Лично за мен като главен редактор това бе повече от смущаващо. И „Зора“ и „Нова Зора“ стояха с открито лице и сърце пред своите читатели и врагове и аз не исках това да помрачава нито доверието им нито ненавистта към нас. Грях ми на душата, но с времето въпреки приноса му започнах да подозирам него, офицера, човека на честта и дълга, в някаква форма на малодушие и едва ли не на страх. Веднъж го попитах защо го прави. Бай Борис ме погледна, замълча и така мълчеше, че усещах как и бузите, и ушите ми се зачервяват от срам. Просто осъзнавах на мига колко много съм срещил. Той ме попита: „Момче, ти знаеш ли какво е клетва?“ И без да дочака отгово-

ри ми, добави: „Аз съм се кел на гроба на моите другари, че ще доведе битката ни докрай. Искам и днес те да бъдат с мен, защото отново времето изисква варност и всеотдайност. Омерзен съм и се надявам в битката за спасението на България да бъдем отново заедно, както бяхме някога. Ние тогава победихме, защото останахме верни на клетвата си. Затова призовавам духа им. България трябва да се спасява. Гробът ѝ е вече изкопан. Прочети това.“

Такава е историята на тази статия. Тя има продължение, което пряко засяга и моята съдба. Заради нея познах мъртвите хватки на властта, перестройчиците и предателството. Но за това – друг път.

Минчо МИНЧЕВ

С БЕЛЕГ НА ЧЕЛОТО И СЪС СОЛ В КРЪВТА

От стр. 1

Но един 35-годишен творчески юбилей е подходящ повод за разграничаване и съединяване на две различни, макар и силно свързани понятия. Да, без съмнение в-к „Нова Зора“ е големият български патриотичен вестник – вестник, който призовава към върност спрямо българската културна вселена, вестник на родолюбиви чувства и мисли, макар че в едно важно отношение патриотизмът все пак е ограничен. И това трябва да бъде признато. Несъмнено патриотизмът е вселена от чувства, спомени и ценности. Патриотизмът сродява хората в тяхната родова памет, той засяга най-дълбинните чувства, които идват от споделената памет на кръвта, на родовата история и колективната съдба. В своя патриотизъм народите изживяват инстинктивните си родови общи чувства и стремежи. И в това свое качество патриотизмът е всеобщ, в смисъл, че патриотични чувства може да изживява, разбира се, не само българинът, но също така и французинът, и германецът, и кубинецът, и пуерториканецът. Ние нямаме възможност да погледнем по-дълбоко от патриотизма в душата на народите, защото няма как да се погледне по-надълбоко в родовата основа на общността, по-дълбоко в родното, което сродя-

ва и поставя народите пред лицето на историята. Но в патриотизма като еманация на родното може да съществува и една неизбежна слабост – той е предполитически, неполитически, извънполитически. Патриотизмът има работа с всички власти и затова не касае властта сама по себе си. По-надолу от родното са само структурите на битието, които сами по себе си не произвеждат нито власт, нито религиозни вярвания. В своите патриотични чувства и визии ние слушаеме само шепота на родното, а не призивите на властта. Именно това родно, което е енергийното гориво на патриотизма, ние срещаме на страниците на в. „Нова Зора“. Вслушвайки се в родното, ние чуваме шепота на българската история, в която сме и оставаме автентични българци, а не например българяни. Разбира се, който не чува този шепот, има своето право да съществува, но той си остава завинаги и еднозначно не свой, а чужд.

А днес България е пълна с чуждеещи се българци, т. е. българяни, които не крият потребността си да разкажат своето патриотично повествование не на български, а на английски език. Разбира се, те не са българци в строгия смисъл на думата – но те не са и англичани.

Те не чуват никакъв шепот на никаква история, тяхното родно е изчезнало или никога не е било, те нямат сетива, слух, и нищо не им нашепва нищо. Те отговарят на класическата дефиниция от една арабска поговорка, според която, който не е при себе си, е никъде.

На страниците на в. „Нова Зора“ българската патриотична визия се обръща към хората на нищото, към тези, които са лишени от родови чувства и от родовата битийна принадлежност. Обръща се към трансхуманистите, към „отвъдните човеци“, към тези, които са убил родолия си Бог и сега се опитват да празнуват. И затова е напълно естествено диалогът на българите с българяните да бъде едностранен.

Но читателите на в. „Нова Зора“ чуват не само шепота на историята и на родното. Вестникът им изпраща и едно послание. Това послание е изцяло политическо. То представлява политическа заявка, политически призив и политическа заповед. Защото в. „Нова Зора“ не е просто едно родолюбиво

издание, а е именно политически огласител не само на ценностите на Рода, а и на Нацията. На страниците на вестника Родът се облича в национални дрехи, осъзнава се с национално самосъзнание, получава политическо послание. Във в. „Нова Зора“ става ясно как Родът осъзнава своята властна съдба и се осъзнава като политическа българска нация. Ако вестникът беше само средоточие на родолюбиви мисли и чувства, вероятно соросидните господари на днешна България биха му простили – нима са малко и другите свидетелства на родолюбие? Днешните соросидни господари на България се отнасят с досада и погнуса към белезите на това родолюбие. Сигурно защото са убедени, че то ще си отиде, изтичайки в историята заедно с поколението на възрастните. Едва напоследък може би соросидните българяни, които са в основата на днешната власт, започнаха да забелязват, че родолюбието, осъдено според тях да си отиде, упорито пристъпва в днешното политическо всекидневие. И което е страшно то за тях – става незаобикомият фактор. Патриотизмът не е безобиден – правилно забелязват днешните български трансхуманистични, транс-

джендърски, майкопродавски и отперугателски българяниски власти. Да, те са прави. Българският патриотизъм носи мощно политическо послание: ние, българите – срещу тях, българяните, ние, носителите на родовата памет, които днес се осъзнава еднозначно политически, срещу бацилите на безродовото безпамятство.

На страниците на в. „Нова Зора“ родното със своите дълбинни основания се превръща в народно, в неговата властна височина. Патриотичното чувство прераства в национална воля. И това е, което те могат да простят днес на в. „Нова Зора“ онези, които са на власт в България.

Ето затова аз пожелавам на този 35-годишен сторонник на българския дух никога да не може да му се прости неговото политическо послание, неговият властен призив за род, пращане и Отечество. Патриотизмът на в. „Нова Зора“ може би все някога ще бъде разбран и оценен. Но националното послание на вестника, неговият осъзнат национализъм не може и няма да бъдат ниде прощавани ботевското съединяване на Родното с Народното. Но това е пътят на българския народ и по него така пребъдва България: с белег на челото и със сол в кръвта!

И дано винаги да бъде така!

ЗА КАКВО ПЛАЧЕТЕ, ЛИЦЕМЕРИ!

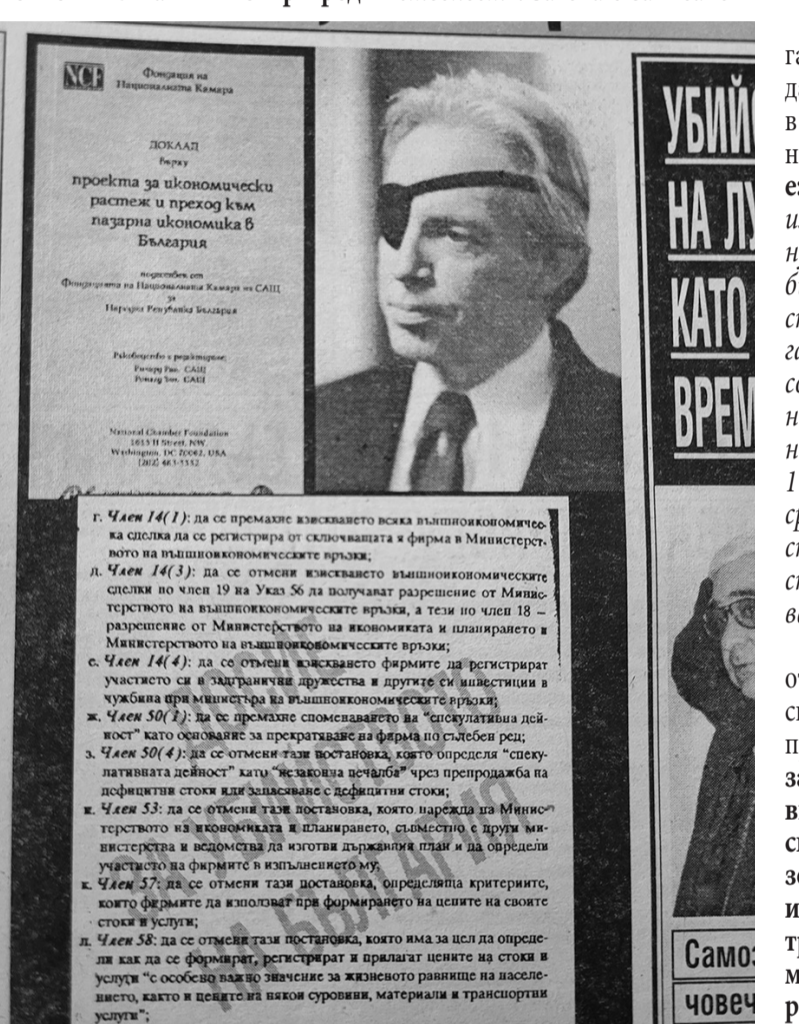
Цялата нация е жертва на колосална измама. Но не някой друг, а политическите грешници, авантюристите, тези, които пред очите ни разрушиха, разпродадоха и ограбиха България, сега търсят „справедливост“. Вижте заглавията на вестниците, които ги обслужват. Чуите речите на политическите дмагози. Иска се строга отговорност за това, че се затварят предприятия, че растат цените. Заедно с тях хиляди обркъани хора питат: къде е държавата? Защо не се наме- си прилагателството?

Борис ДЕРИЕВ

тази насока, но има да се вършат още много и много неща. Признавайки този факт, новото правителство на България се обръща за съдействие към фондацията на Националната камара на САЩ.

Може би за пръв път сега гражданите на България и особено българските социалисти ще разберат, че някой от собственото им социалистическо правителство още през 1990 г. е избрал пътя към капитализма като тяхно бъдеще. И е поръчал на един институт на САЩ да разработи цялата тази операция. Този ход е извършен тайно и зад гърба на обикновените привърженици на социалистическата идея, защото тъкмо по това време, когато с едната ръка се чертае пътят на капитализма, с другата се пише програмата на БСП за изборите през 1990 г.

Пред мен е обемист том с необикновен за нас формат, озаглавен „Документ върху проекта за икономически растеж и преход към пазарна икономика в България“.

Както е отбелязано, докладът е подготвен от фондацията на Националната камара на САЩ под ръководството на Ричард Ран и Роналд Ът. Това е т. нар. „Програма „Ран и Ът““.

Върху доклада са работили два екипа: американски и български.

Тъй като още в началото се срещаме с някои странности, ще започнем с тях. Предисторията на доклада е обгърната в тайна. Кой конкретно го е поръчал и договорил – също е неизвестно.

Това, което се знае от предговора на самия доклад, е, че се е работил през 1990 г. по поръчение на правителството на покойния Андрей Луканов. Задачата, която е получена от американския екип, е формулирана още във въведението: „По подобие на новосвободените си съседи България е избрала пътя към демократичен капитализъм и е направила редица важни стъпки в

нашите юнаци се нареждат на опашка пред касата на правителството и получават общо 100 000 долара. Не левове, а долари! Същите долари, по липсата на които правителството обяви мораториум по плащанията.

Глава първа от доклада, озаглавена „План за действие в България“, съдържа главното в последващите разработки: Преди всичко откроява се изискването „Замяната на сегашната система на управление с друга, осъзнаваща се на частната собственост“.

Затова е записано и

то трябва да наследи, или по-просто казано – да присвои цялото натрупано обществено богатство, създадено от нацията като колективна собственост. Авторите на доклада са записали още по-точното определение: „Приватизацията е процес, при който предприемачията и авоари се прехвърлят от държавата към собственици и ръководители от частния сектор.“ Както се казва – и слепецът трябва да прогледне с каква цел е замислена приватизацията в тревожната 1990 г.

Всичко става по-късно, когато сравним замислята в доклада „Ран-Ът“ с това, което стана в българското село след приемането на този доклад. Записано е: „Крайната цел е цялата земя, изпользвана за селскостопански нужди, природните ресурси, добитъкът, селскостопанските структури и оборудване в България да преминат в частна собственост... Изключително важно е процесът да премине бързо. За това се препоръчва 1 март 1991 г. да бъде крайният срок, до който цялата селскостопанска собственост (земя, структури, добитък и оборудване) да е в частни ръце“.

Никой никога вече не може да отрече, че разрушаването на селското стопанство в България бе преднамерено и извършено със зашеметяващи темпове, предвидени от американо-българския екип на Ран и Ът. Набързо приетият Закон за земата и ликвидационните комисиони трябва да извършат погрома над селските кооперации с разграбването на огромни богатства. В този грабеж повече бе разрушението на стопански дворове, сгради, напоителни системи и др.; отколкото елементарното присвояване. Но не се ли е целяло именно това, когато са поставяни фатални срокове за ликвидирани на кооперациите? Най-после трябва да кажем, че стихията на грабежа не се ограничаваша дори и със селското стопанство. В един друг текст е казано: „Препоръчва се всички гори и ловни резервати да се предложат на продажба и просто „пошият“ стопанин – държавата, се заменя с „добрия“, „грижливия“, „енергичния“ частен собственик. Тази измама обаче е само за навяниците, защото точно е записано: „Приватизацията преди всичко и най-вече е политически процес с икономически последици“. Определението, че процесът е политически, отговори ясно, че приватизацията в България е свързана с въпроса за властта, и то на една нова формация от частни собственици, която

35 ГОДИНИ ВЕСТНИК „НОВА ЗОРА“

Румел ВОДНИЧАРОВ

Сред постиженията на демократичния преход от 1989 г., които се броят на пръсти, без съмнение може да се отличи едно – свободата на словото и печата. Станахме свидетели на бурно развитие на СМИ, които заляха читателите и зрителите с поток от информация, в който ориентирването стана все по-трудно.

В началото всички купуваха, следяха и четяха новите вестници, достигали огромни за България тиражи. С времето социалните мрежи започнаха да изместват печатното слово на сериозните вестници и „техните сражения се превърнаха от авангардни в ариергардни“. Един по един вестниците от соца и от началото на прехода приключваха живота си, последвали съдбата на своите главни редактори.

И все пак може да се говори за вестници ветерани. „Нова

Зора“ е един от тях и отбелязва своя 35-и рожден ден. Първият му брой излиза като „Зора“ на 14 май 1990 г., точно в кипежа преди първите многопартийни демократични избори. Идеята на поета Минчо Мънчев Минчев за списване на независим патриотичен вестник веднага е подхваната от видни историци като проф. Орлин Загорев, проф. Божидар Димитров, акад. Илчо Димитров, проф. Николай Генчев, акад. Георги Близнаков и др. „Нова Зора“ стана трибуна на авторитетни писатели като Николай Хайтов, Венцеслав Начев, Борис Дерибеев, Здравко Недков, на дипломати като Христо Малев, Димитър Попов, Венелин Мечков, на учени като проф. Станислав Станилов, проф. Нако Стефанов, проф. Тодор Мишев, на български офицери като проф. Евгений Гиндев, д-р Тодор Предов и Петко Петков и Митко Шопов. Художникът Тодор Цонев украсяваше страниците с десетки неповторими свои карикатури. Това бе интелектуалният елит на нацията,

С нескривана омраза президентът Желев се отнесе към кабинета на Виденов, като не показва никакво желание за сътрудничество. В „Зора“, февруари 1996 г.

хора свободомислещи, лишени от автоцензура. Особено достойнство на „Нова Зора“ бе, че осъществяваше това отговорно и честно, винаги и единствено през призмата на българския национален интерес.

ЕС, остава привърженик на националната държава и на безапелационното запазване на българите като отделен православен народ, който не е съгласен с умишления трансфер на мигранти от Азия и Северна Африка.

За тази спасителна и трудно постижима цел на границата между християнството и исляма неуморно пишат авторите, които поеха знамето от големите имена, които споменахме: Валентин Вацев, Панко Анчев, Илиана Велева, Милена Върбанова, Боян Чукоч, Григор Сарийски, проф. Иво Христов, проф. Боян Дуранкев; от чужбина като покойния вече генерал Пиер-Мари Галоа и Божидар Чеков от Франция; Александър Гочев и Пат Бюкенън от САЩ; Кольо Славов от Н. Зеландия; Андрей Фурсов, Александър Дугин, Николай Старилов, Олег Назаров, Сергей Бабуринов от Русия, Сергей Хелемндик от Словакия и др.

Искам да честитя тази знаменателна годишнина на в. „Нова Зора“, на всички негови сътрудници, симпатизанти и читатели и да им пожела здраве и оптимизъм до следващия юбилей! България заслужава тази самоотвержена защита!

Правдивото и открито слово на „Нова Зора“ не оставяше на мира нито старата номенклатура, нито новите демократи, прегърнали т. нар. евроатлантически ценности. Вестникът остана едно от малкото места за огласяване на присъ-

само в България. Води до политическа поляризация и многополюсен свят с нови съюзи.

Старите парадигми за социалната държава изискват нов подход и нови измерения. Вестникът остана едно от малкото места за огласяване на присъ-

ЗА КАКВО ПЛАЧЕТЕ, ЛИЦЕМЕРИ!

От стр. 3

Според доклада трябва да се отнемат всички права на държавата да бъде собственик. Премахва се понятието „колективна собственост“. Нещо повече – иска се премахването на оня член от Конституцията, с който българските граждани се задължават да защитават обществената собственост. С последната поправка широко се отварят вратите за всички видове посегателства – кражби и разрушаване на национално-коллективно богатство, без някой да носи отговорност да това.

По приетата Програма държавната власт генерално е изхвърлена на бунцището. Пункт по пункт се отменят отделни изписания на Указ 56:

Отменя се членове 83, 84, 85 от Указа и се заменят с текста: „Държавата няма да се намесва във функциониране на икономиката.“

Отмяна на чл. 119 (3) с изискването: „Държавата няма да се намесва в процеса на формиране на цените.“

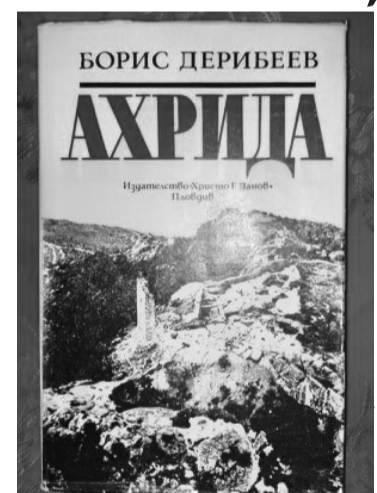
Отмяна на чл. 119 (4), като се забранява на Министерския съвет да се намесва дори за цените на „стоките от пр-

стихия, заливаща България. В един от текстовете на плана се иска премахването на чл. 50 от Указ 50, в който се предвиждат санкции срещу спекулантите. Странното е, че се иска премахването от указа на обяснението какво е това „спекулативна дейност“ и понятието „незаконна печалба“. Заличават се текстовете, с които се забранява „препродажбата на дефицитни стоки“ и „укриването на икономиката.“

Програмата „Ран и Ът“ е огромна интелектуална територия, осеяна със законодателни мини и вълчи ями от забрани, които рушат българската икономика и рушат всяка държавна власт.

Записани са забрани за бъл-

профсъюзите и нито дума за Тристранната комисия. Обратно – категорично се забранява държавата да индексират заплати пенсии. Подобно индексирание изобщо не се препоръчва и се настоява одри правителството да отмени собствено си постановление от 1 септември 1990 г., което то бе избързало да приеме във връзка с повишаване на заплатите и пенсиите.

Не можем най-после да не споменем какво ни се обещава, след като извършим всички разрушителни операции със собствената си икономика и държава: „В прехода към пазарна икономика не може да ес мисли за запазване на досегаиното жизнено равнище. То неминуемо ще

спадне, каквито и мерки да се вземат...“

Чувате ли добре, седесарю, г-н Костов? Слушат ли ни речовитите обвинители на правителството, които някога получиха по 30 сребърника, за да разрушат собствената си държава? Ето затова е възмутително, когато същите тези хора оплакват мизерията на българина. За какво плачете, лицемери? За какво е този театър пред очите на покрусена България? Не сте ли вие, които вързахте ръцете на правителството и стъпкахте с краката си всяка държавна власт, а сега искате от тях помощ и закрила?

Планът „Ран и Ът“ е с огромни последици за живота на българската нация през последните 6 години. За десните сили, групирани около СДС, за партиите реституцията и монархията, за Желю Желев – това е готовата идеология и практика на либерализма и монетаризма, които те с радост прегърнаха.

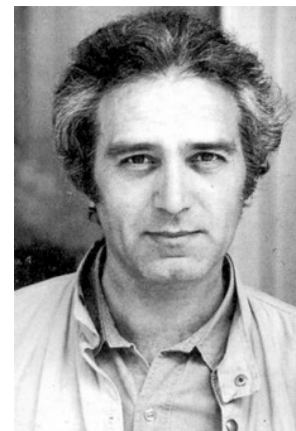
Тежки поражение на българската икономика бяха нанесени с това, че почти всички правителства прилагат части от този план и законодателството на България бързо бе приверждено в съответствие с препоръките на

плана.

Всичко това се върши не само по собствено убеждение на част от българските държавници, но и чрез натиск и диктат на международните финансови институции и групировки.

Опасността от Плана „Ран и Ът“ бе осъзната от една част от ръководството на БСП и при поддръжката партийните маси курсът от 1990 г. бе променен, ръководството на партията бе обновено, но и новото ръководство на БСП остана в плен на стихията, инерцията и безизходицата, която се създаде в първите години на „промяната“.

Ако искаме да сме откровени докрай, трябва да изкажем нашата убеденост, че докато Планът „Ран и Ът“ е вече скрит от очите на любителните, част от българските му съавтори са активни политически фигури. Някои са открити либерали и монетаристи, като Иван Костов, но други, от средите на БСП, са приели вече „по-социална“ окраска. Имаме подозрението, че точно тези хора тласкат Виденов към тресавището. Докато други, пак от същите тези среди, крещат: „Жан, върви си!“

Здравко НЕДКОВ

Няма да е пресилено, ако кажем, че свободата да се пише и говори всичко, е единствената свобода, която има-

ЗА СВОБОДАТА НА СЛОВОТО

ме сега. Във вестниците, по радиото и телевизията псуват, лъжат, клеветят, издевателстват над езика, страната и народа. За известно време това дори ни даваше мнимото усещане, че страната ни е свободна. Но ето че президентът и неговото войнство твърдят напоследък, че у нас нямало свобода на словото и същевременно и съществувала цензура. Правте, господине, но само ако имате предвид това, че безработицата, бедността и мизерията, поради които не можеш да си

купиш вестник, също са начин на задушване свободата на словото. Но вие по-скоро се опасявате, че пропагандата ще престане да бъде уродливо отражение на американската. Да се надяваме, че след като „Дони“ ви убеди, че има престъпност, „и Момчил“ ще ви отвори очите за нашата бедност. Народът е притихнал и почти издъхва. Демографската статистика е отчайваща, а „масмедийте“ вече ни подготвят за свикване с мисълта, че през следващия век трябва да изчезнем. Оче-

видно за някои нови господари това е по-изгодно икономически от воденето на война. Това са истинските проблеми, а не тези, които си измисляте, за да вдигнете предизборната тупурдия. Но защо вие се оплаквате на нас? Не е ли редно ние да ви се оплачем и даже да ви считаме отговорен за състоянието на нещата? Или може би трябва да се утешаваме с обещанието ви, че ще се кандидатирате за още един президентски мандат? Човек, засмал най-високия пост, но с поведение, което може

да бъде окачествено като „грѣбно хулиганство“ – с това ще ви запомним. Накрая не е излишно да ви припомним как започваше една дописка само от преди година и три месеца, когато опасността от цензура не беше надвиснала: „И двете страни поделото, заведено срещу вестник „Ноцен Трув“ по повод публикацията „Татарчетв ще тараш Желю“ не се явиха вчера в съва“. Но съдът на историята е неотменим.

В „Зора“, бр. 5, 1996, година седма, стр. 3

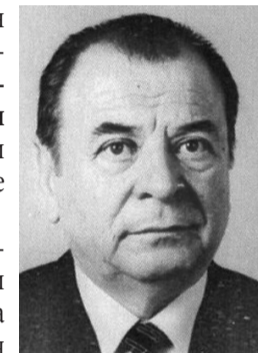
„НОВА ЗОРА“ И НАРОДНОТО ЕДИНЕНИЕ

Аз се гордея, че дълго време бях член на редакционния съвет на „Нова Зора“ заедно с акад. Николай Хайтов, акад. Георги Близнаков и други именити патриоти ведно с Минчо Минчев. И след 35 години продължавам да бъда един от горещите любители на вестника.

Защо това е така? През целия този период аз следях и всички останали вестници у нас. И различията с „Нова Зора“ ставаха все по-очевидни. Този вестник имаше идея и се бореше за нея.

През всичките тези 35 години вестникът и неговият колектив остават неизменно верни на националната кауза. Именно с това Нова Зора обединяваше около себе си талантиви творци, които се радваха на симпатиите на широк кръг читатели от всички краища на Родината. И да повтори: Горд съм, че оставам един от тях.

Има още нещо, особено важно от моя гледна точка. Именно в този колектив се роди идеята за необходимостта от разработване на българска национална доктрина. Усилията в тази насока останаха на

Проф. Орлин ЗАГОРОВ

половината път, за да бъде тя осъществена. Но много от идеите, заложили в нея, по-късно намериха подкрепа в широко разгърнатото движение за обединяване на творческата интелигенция, която генетично носи в себе си идеята за национално единение. И тук за голяма чест на вестник „Нова Зора“ начело с неговия издател и главен редактор Минчо Минчев ведно с ръководството на БАНИ (Българската академия на науките и изкуството), сътворената национална доктрина стана достойна на широк кръг български привърженици на тази идея.

Мисля, че всичко това е достатъчно сериозно основание и през следващите 35 години да остана негов последовател. Дълбоко съм убеден, че вестник „Нова Зора“ ще бъде необходим за България поне още 35 години. И аз пожелавам от душа на неговия творчески колектив, на всички негови читатели все същата отдаденост на каузата за народно пребъване.

6 май 2024 г., София

До ГЛАВНИА РЕДАКТОР НА ВЕСТНИК „НОВА ЗОРА“ Г-Н МИНЧО МИНЧЕВ УВАЖАЕМИ ГОСПОДИН МИНЧЕВ,

Приемете моите най-сърдечни поздравления и пожелания по случай 35-годишнина от издаването на брой 1-ви на вестника.

В тези трудни за Отечествово години, когато са унищожавани постиженията на социалистическа България, единствено чрез вестник „Нова Зора“ се показваха истинските лица на организаторите на този погром.

По-късно чрез вестника се поде инициативата за създаването на единен фронт на българските родолюбци, които да прекършат пагубната антибългарска политика на досегашните властимащи.

Истината за проблемите на България в това сложно съвремие ги отразява всяка седмица само в „Нова Зора“. Това е вестникът - пътеводител за българските родолюбци!

Марин БЕЛОВЕВ

В. „НОВА ЗОРА“ – ИЗПОВЕД И ОПИТ ЗА АНАЛИЗ

Тя крепи моята неутребима вяра в водещата духовна роля на България, в бъдещия свят на Ноосферата ведно с народите на Русия и славянската православна цивилизация.

„Нова Зора“ беше вестникът на моя брат Христо – негов постоянен автор и неизменен член на редакционния му съвет. Всяка седмица Христо донасяше на нас с мама поредния брой, който тя първа изчиташе от корица до корица и ми препоръчваше отделни статии. Сприятелките си Елена Савова, Бойка Вапцарова и Соня Баева обичаха да обсъждат прочетеното на чаша кайсиева тютраканска ракия. Мама се усмихваше, когато приемаше похвали от тях по повод поредната статия на в. „Нова Зора“ на Христо. И тази майчина усмивка ни зареждаше с вяра и енергия.

С надсловна „България над всичко“ „Нова Зора“ конкретизира не с абстрактни понятия, а с конкретни действия, подобно на народните приказки и митове:

„Мое Отечество България! Не можеш да загинеш преди мен!“, „Не ми е сладко кюфчето, когато има гладни хора“, „Към смисъла на живота водят различни пътеки, с изпреварване и изоставане, но посоката винаги е една и съща – добруването на хората“, „Да увеличаваш Доброто на Земята“, както казваше Дмитрий Лихачов, това е мисията на този вестник.

Блестящите автори на „Нова Зора“ ни подариха образите на велики българи – труженици и хуманисти с непреодолими убеждения и ценности – незаменим български принос в многополюсния свят на устойчивото развитие. Техните декартирани цели впечатляват: приоритет на общите интереси пред личните, съборност, самоотверженост, колективизъм, съпричастност към чуждата беда, щедрост, благородство, приоритет на духовните ценности пред материалните.

Сакралната връзка на малката и объркана днес България

с велика Русия е една от главните теми на вестника. Ако България има някаква надежда за пребъване, то е само в съюз с Русия. В предстоящите глобални трансформации и сблъсъци, с апетитите към нашата благословена земя и нейните природни богатства, без активна защита на нашите интереси и от Русия, която е единствената възможна реална наша закрилица, България и българите ще останат само исторически спомен. Възможната и единствена бъдеща закрила на България от Русия трябва да бъде и днес, и утре заслужена от българите. Тази неотменна истина трябва да се утвърждава непрестанно, защото такава е народната воля, а не волята на властниците. Историческата памет в това сражение за България няма да е достатъчна. Необходими са нови действия и нови пътища, за да получим необходимата ни защита. Аз вярвам в „Нова Зора“, която да продължи и в бъдеще да ги посочи и утвърждава.

Тази връзка съществува в рамките на единна, многовековна, хилядолетна славянско-православно-хуманистична цивилизация. А отношенията с братската страна са били и ще бъдат винаги като отношения на цивилизационното братство, проверено през вековете. Тези отношения се строят на божествено родство, на дълбока обща историческа съдба, на общи убеждения и цели. За Русия поетът на германския свят Райнер-Мария Рилке пише: „Всички вържеви граничат една с друга, само Русия граничи с Бога“. А за България Дмитрий Лихачов е написал: „България е държава на Духа“. Това наше божествено духовно родство предопределя и цивилизационното братство между нашите народи.

Поздравявам „Нова Зора“ за изминатия път и дълбоко вярвам в нейната висока дълбочина – да бъде указател и коректив за българския път през времето и историята. На многая лета!

На 9 май – Деня на победата над фашизма и нацизма, общинските власти в София не дадоха разрешение за шествието на Безсмъртния полк. То обаче се състоя пряко волята на кмета Васил Терзиев и волята на еничарите от Харвард, които той обслужва. По този повод хора, живели по времето на социалистическа България, се тяхаха: „Как да не пропадне социализмът, вижте какви внуци са възпитали висшите кадри на ДС!“

Справедливо или не, но не може да се отрече иезуитските похвати на Биг брадър. Издигането на кадри от „облагородени“ издънки на заслужени комунистически фамилии като Христо Иванов (Бойкиев), Васил Терзиев има много по-голяма ефективност от грубо отрицание и заклеймяване на БКП и „мракобесната“ ДС. Погнусата от „порока, опрян на прегателството“ не е от вчера. Въпреки хулитите и заклинанията обаче, президентът Румен Радев се среща с участниците в Похода на Безсмъртния полк и разговаря с тях за измеренията на паметта и дълга – нещо, което съвсем вгорчи душиците и живота на платени наемници.

В Пловдив пред Паметника на Альоша, съобщиха потребени правилни медии, хилядното множество не пожела да бъде превеждано словото на Н. пр. Елеонора Митрофанова, послани на РФ в София. Не стига това, ами на кореспондентите им се сторило, че знамената на Русия били повече от българските знамена на Бунарджика. И че всички носели на реверите си Георгиевските ленти, които били стряскащият

9 МАЙ – ПРАЗНИК ОТ ЖИВОЖАРИЦАТА НА БЪЛГАРСКАТА ПАМЕТ

Президентът Румен Радев на среща с участниците в Похода на Безсмъртния полк.

знак на панславизма.

Горките, да бяха по-умни, щяха да си премълчат за тези незаобиколими топографски знаци на празничния пейзаж. Защото те само подчертават истинските чувства на народа ни, който, въпреки подавящата „мека сила“ на фондове и фондации, не се отрича от сатанизирания от тях свой брат. Може би защото знае, че брат брата не храни, но тежко му, който го няма. И че колкото и да се престарават върховете, здравата българска основа остава непоклатима. И не се гаси

Множеството пред Паметника на Альоша в Пловдив не пожела да бъде превеждано словото на Н. пр. Елеонора Митрофанова. Тя беше посрещната с „Вставай, страна огромная“.

туй, що не гасне.

В Стара Загора близо 1000 души отдадоха почит пред паметника на Аязмото, на който красноречиво е изписано: „Слава и всенародна признателност на съветските воители-освободители! 1941-1945 г.“

След полагането на цветя и венци пред паметника по улица „Методи Кусевич“ се спусна мощната вълна на Безсмъртния полк на признателните старозагорци и се спря в Градската градина, за да отдаде почит на загиналите антифашисти пред паметния знак, поставен там. На митинга пред него слово произнесе Трайчо Митев – от името на БАСС – Стара Загора, Марина Владимировна – председател на клуба на съотечествениците, както и представителят на колоство на Руската федерация Бенет Пушилин.

В Дупница на пилоните пред общината бе издигнато знамето на Руската федера-

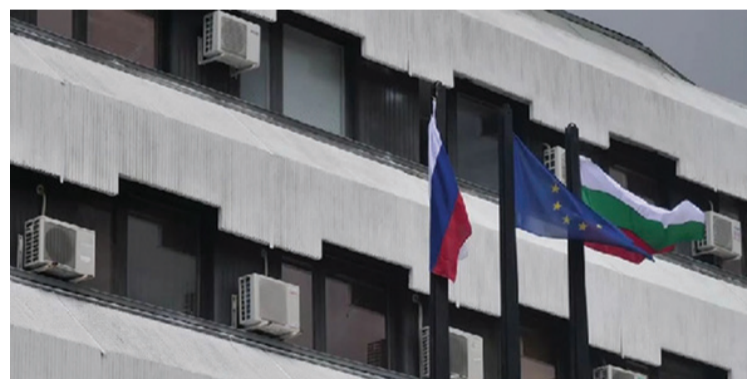
ция, звучаха руски маршове и песни от времето на Втората световна война. Над всички тях неколкократно гърмяха трелите на „Вставай, страна огромная!“ Това въбесило напълно бдителния гражданин Николай Табаков, бивш народен представител от ПП-ДБ, сега общински съветник и художник на свободна практика, който на два пъти свалял знамето от пилоната и го захвърлил в кофата за смет. По нареждане на кмета обаче Пе-

тер Дангов знамето е било отново издигнато, а заради високоинтелигентната постъпка на местния стожер на евроатлантическите ценности кметът поддал сигнал до управлението на МВР в града. „Не виждам нищо нередно на този ден а бъде издигнато руското знаме пред общината“ – заявил пред БТА г-н Петър Дангов и се позовал на факта, че не са преустановени дипломатическите отношения между България и Русия.

Кълвящи буквите мисирки определиха това като „страшен скандал“ и „меле“, а всъщност то най-пълно отговаря на единството от мисли чувства на всички честни българи, справедливо избрали за кмет на Дупница един принципен градоначалник, който не се страхува от сянката си и върва в свободната воля на свободните хора.

Коментарите след информацията, поместена в различни сайтове, са повече от красноречиви, защото са отзвук от одобрението на хората, които са ги прочели.

Оказа се, че нито дъждът в

Община Дупница. На пилоните до българското знаме и знамето на ЕС бе издигнато и руското знаме.

София, нито престараванията на кмета Терзиев, нито пресипналият лай на чакали и отровните плюнки на мисирки не може да помрачат този празник от живожарицата на българската памет.

Слава на този ден, за който свидетелства и изображението на акта за безусловната капитулация на Германия, който поместваме. За да се знае и помни!

ЗОРА

Марина ЧЕРТОВА

Пред 76 години - на 11 февруари 1945 г. (бел. ред. - публикацията ни е от февруари 2021 г.), в Крим приключва т. нар. Ялтенската конференция, в която участват ръководителите на СССР, САЩ и Великобритания. По време на преговорите съюзниците се обединяват около общи

Советският външен министър Вячеслав Молотов (вляво), Уинстън Чърчил и Франклин Делано Рузвелт на летище Саки в Крим.

те цели - окончателен разгром на античовешкия нацистки режим на Адолф Хитлер и неговите сателити, създаване на международноправни инструменти за осигуряване на всеобщия мир и безопасност. Точно в Ливадийския дворец - бившата резиденция на император Николай II, са положени основите на следвоенния световен ред, одобрени са важни документи като Декларация за освободена Европа, съгласуване на принципите на функциониране на бъдещата Организация на обединените нации.

Какво обаче се крие зад тези красиви думи и принципи? Кой кого надхвърля и как „тримата големи“ – Сталин, Чърчил и Рузвелт, си поделат Европа и света на сфери на влияние?

Ялтенската конференция включва трите основни държави от Антихитлеристката коалиция по време на Втората световна война – САЩ, Великобритания и СССР. В конференцията участват държавните ръководители на страните по това време: президентът на САЩ Франклин Делано Рузвелт, премиерът на Великобритания Уинстън Чърчил и председателят на Съвета на народните комисари на СССР Йосиф Сталин. Освен тях присъстват и министрите на външните работи, както и висши во-

ЯЛТА – 11.2.1945 – РАЗДЕЛЕНИЕТО НА СВЕТА!

енни от трите страни.

Основната цел на конференцията е да бъде дискутиран въпросът за възстановяването и преустройството на държавите в пометената от войната Европа. В рамките на няколко години, с последвалото разделяне на континента вследствие от Студената война, затова и Ялта се разглежда като събитие със спорни резултати. Любопитното е, че Ялтенската конференция е първото международно събитие на такова

На конференцията в Крим „тримата големи“ си разделиха Европа на сфери на влияние.

Акад. Георги Марков

то на февруари 1945 г. се вижда, че краят на Втората световна война наближава. В Ялта се извършва дележът на света, определят се сферите на влияние. Именно в Ялта е сключен между Сталин и Чърчил, коментира известният историк акад. Георги Марков.

„Рузвелт се явява посредник между двамата, но по повечето спорни теми, дори по полския въпрос, защото има и емигрантско правителство, то е в Лондон, президентът на САЩ отсъства. За това го упрекуват след смъртта му. Той казва на Сталин: дали полската граница ще бъде по линията „Кързън“ или по тази, очертана от пакта „Рибентроп-Молотов“, мен не ме интересува, вие трябва да имате решение. Ще обезщетим поляците с германски земи и въпросът ще намери своето реше-

Йосиф Сталин и Франклин Делано Рузвелт по време на преговорите в Ливадийския дворец в Крим.

високо ниво през ХХ век, което е фотографирано детайлно от съветските, американските и британските фотографи.

Ялта е втората от три военновременни конференции между „тримата големи“ (Чърчил, Рузвелт и Сталин). Преди това я Техеранската конференция през 1943 г., а след нея се провежда Потсдамската конференция през юли 1945 г., на която присъстват Хари Труман (на мястото на починалия Рузвелт), Сталин и Чърчил, който по средата на конференцията е заместен от новоизбрания министър-председател на Великобритания Клемент Атли.

„В края на януари - начало-

ние. А за Европа това е най-важният въпрос.

Какво прави Сталин? Той обещава, че три месеца след края на войната в Европа СССР ще се включи във войната срещу Япония. И наистина точно след три месеца, на 8 август 1945 г., Съветският съюз влиза във войната срещу Япония. Атомната бомба вече е хвърлена, това става на 6 август 1945 г., но Сталин изпълнява обещанието си“, казва академикът.

„Генерал Джордж Маршал, който е председател на Съвета на на-чалник-щабове на американската армия и който е заедно с Рузвелт в Ялта, казва: „Ние без Червената армия няма да можем да решим въпроса с Япония.“ Така както на Чърчил Червената армия му трябва в Европа, така Червената армия е нужна на САЩ в Далечния Изток. Затова упрекуват Рузвелт за действията му в Ялта.

Хари Труман като негов вицепрезидент след известно време си позволява да каже: „Президентът отсъпна на Сталин, но този път аз имам атомната тояга и ще си възвърна позициите в света“, разясни историкът.

„В Ялта сключен е между Чърчил и Сталин е за устройството на света след войната. Там се взима решение Германия да бъде разделена на четири окупационни зони – американска, британска, съветска и френска.

Сталин и Чърчил разпределят сферите си на влияние в Европа.

Чърчил много държи и Франция да бъде реабилитирана като велика сила, въпреки че търпи поражение през 1940 г. Сталин тогава казва: „От вашите окупационни зони ще отделим за Франция. И така я става“, пояснява акад. Георги Марков. По думите му „тримата големи“ решават да бъде унищожена цялата тежка индустрия на Германия и не само тежката.

„Британският премиер Уинстън Чърчил признава, че без Червената армия Европа нямаше да победи Хитлер. Иначе той твърди, че „балтийските държави бяха окупирани противозаконно и анексирани“ а „Съветският съюз срабачи останалите народи в железна хватка“. Но като се казва А, защо не се казва и Б? Та това е станало с позволение на Запада на базата на съвместното споразумение за т.нар. сфери на влияние?“, попита риторично известният историк.

„Всъщност светът и Европа бяха разделени по взаимно споразумение. Ангосаксонската историография премълчава тази сделка между Сталин, Рузвелт и Чърчил, като казва, че Сталин бил обещал тайни, свободни и честни избори в Източна Европа, но бил излъгал другите двама. Това не е вярно, те много добре са знаели, че такива избори няма да има, че Източна Европа ще се съветизира и това става с тяхно съгласие“, добавя акад. Марков.

В Ялта се потвърждава т. нар. процентно разпределение от Сталин и Чърчил, което се прави на 9 октомври 1944 г. в Москва. Тогава лидерите на СССР и Великобритания делат влиянието си в Югоизточна Европа, включително и България, измерено в проценти.

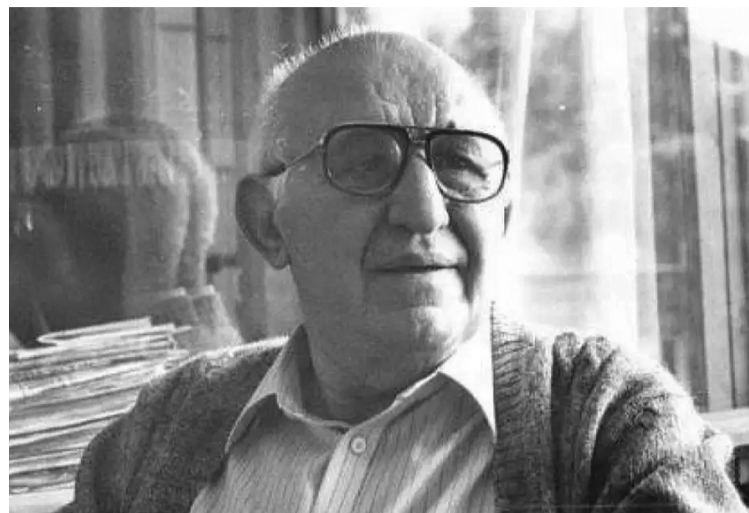
По време на среща със Сталин Чърчил предлага Съветският съюз да има 90% влияние в Румъния и 75% в България, Великобритания да има 90% влияние в Гърция, а в Югославия и Унгария влиянието да са по 50%, а Сталин одобрява по принцип предложението, поставяйки отметка с молив. На следващия ден, 10 октомври, външните министри Вячеслав Молотов и Антъни Идън продължават да преговарят по споразумението, изменяйки стойностите за България и Унгария на 80% съветско влияние.

„Накрая в Москва двамата си стискат ръцете за съдбата на нашата страна и става ясно, че 20 процента са за Англия и 80 процента – за „друго“ влияние.

На стр. 8

БЪЛГАРИ, ОБЕДИНЕТЕ СЕ И

В „Зора“, бр. 23, 11 юни 1996 г., година седма, стр. 3

Тодор Живков: „Ние трябва да спасим България, защото тя е разграбана както никога досега.“

През миналата седмица бившият държавен глава Тодор Живков даде пресконференция пред поканени от него български медици. Чуждестранните получиха неговите извинения и не бяха допуснати. На журналистите бе предоставен по един екземпляр от обръщението на г-н Живков към българския народ, което „Зора“ по-долу публикува изцяло. Тодор Живков призовава всички българи, милеещи за държавата, да забравят партийните си противоречия и да се обединят, за да спасят България от разрухата и разграбването. Той смята, че е необходимо създаването на движение, в което да е включат онези, които са съгласни с неговите тревожни изводи за състоянието на страната ни. Поместваме и част от встъпителното слово на бившия държавен глава.

Зло или за добро аз съм възглавявал българската държава повече от 30 години. Бях две години кмет на столицата. Аз съм първият избран кмет след 1944 г. Преди мен имаше само назначавани. След това преминах на друга работа по решение на Централния комитет на БКП. Председател на Министерския съвет бях около 9 години, а след това държавен глава около 20 години. В политическия живот съм от 60 години.

Обстановката в България изключително се усложни в последно време. Изпъкна един главен проблем: на дневен ред

е да се спасява България. Да се спасява народът от гибел. За България става дума. Не се ли вземат допълнителни мерки, и то от целия български народ, ние няма да спасим България. В това съм убеден. Дай Боже събитията да се насочат в друга посока. Моята оценка е в документа, който ви раздах. Той не е насочен към никаква партия - нито към управляващата, нито към опозиционните. Той е към целия български народ. В него съм се ограничил само да констатирам обстановката, да предупредя. Аз нямам възможности да създавам организации и структури. Меж-

поставили задача да я разсияят, да не съществува повече, да я заличат от лицето на земята, да я няма тая държава, тоя народ, една от най-старите държави в Европа. А какво трябва да се направи? Нека да помислят тези, които ще се съгласят с моите оценки. Аз в Правец говорих за трите тумора, които ще погубят нашата страна, ако не се взема т мерки: бедност, престъпността и демографският срив. Става дума за България, за нищо не апелирам. С тревога говоря за това. Убеден съм, че ако не се вземат мерки, България ще бъде разсипана от външни и вътрешни сили. Няма да е необходимо след години да влиза тук чужд войник, защото българи няма да има... Ние трябва да спасим България, защото тя е разграбана както никога досега след Освобождението. Това трябва да го напишете. Разграбването не е отсета. Вероятно е започнало от моето освобождение или последните месеци, преди да си дам оставката. Бях болен...

ду впрочем аз не съм и помислял да вземам властта. Сега зад мене не стои никой освен машинописката, която писа този документ. Желая той да стане достойствие на целия български народ. Какво по-нататък трябва да се направи? Въпросът не е в моите ръце и не може да бъде. Така че аз говоря от свое име и предупреждавам българския народ в качество-

то си на бивш политически и държавен деятел. Аз съм длъжен да кажа на народа истинска такава, каквато е. Ситуацията се влошава всеки ден и всеки час. Огромната част от българския народ над 90% трябва да се направи? Въпросът не е в моите ръце и не може да бъде. Така че аз говоря от свое име и предупреждавам българския народ в качество-

ЗАЩИТЕТЕ ОТЕЧЕСТВОТО ОТ ГИБЕЛ!

ОБРЪЩЕНИЕ

на Тодор Живков, бивш държавен глава на България, до всички български граждани

Скъпи съотечественици! Тези критични дни за българския народ се обръщам към вас: работници и селяни, интелектуалци и бизнесмени, военни и служители, защото не мога и нямам право да мълча. Вие знаете, че целия си съзнателен живот - повече от шест десетилетия, посветих без остатък на борбата за добруване на хората, възхода на нашето Отечество. Сега съм разтревожен от положението в страната ни, от страданията на народа, от нейното бъдеще. Не, не мога да гледам спокойно така нашата държава отива към разруха и гибел под натиска на външни и вътрешни сили в обстановката на безразличие и егоизъм, на безотговорност и некомпетентност. Голям брой наши сънародници, на първо място пенсионерите и безработните, са на прага на гладната смърт. Останалите трудови хора с мъка свързват двата края. Дената ни растат недохранени, лошо облечени, с тревога за утрешния ден. Стотици хиляди млади хора емигрираха в чужбина, за да търсят по-добра съдба. Раждаемостта падна под равнището на смъртността. Българската нация върви към израждане и изчезване. Това шеметно стромолъсане продължава повече от 6 години. Обикновените граждани реално са отстранени от управлението както на местно, така и на регионално и национално равнище. Съществува опасност от възвръщане на президентска или друга диктатура. Синдикати са превърнати в безплодни групи от лобисти, подхранващи амбициите и карриеризма на своите лидери. Икономиката на България се срива. Промислеността, създадена с труда на няколко поколения българи, се ликвидира. Коруptionията и некадърното управление на държавните предприятия, както и предстоящата приватизация ще довършат нейното прехвърляне в ръцете на компрадорската буржоазна класа. Селското стопанство е разромяно, защото неразумно се изкорени всичко положително, създадено през изминалите години. Националната култура, българската наука се разрушават съзнателно и безотговорно. Армията и

органите на сигурността са обезверени. България е обект на жестока манипулация, имаща за цел да ни обезличи като държава, да ни разгради като общество. В родината ни се шири безпрецедентна престъпност, която н голяма степен остава безнаказана. Значителна част от съдебната система е продажна, политически мотивирана и обезсиленна. Общонародно богатство, създадено с многолетния саможертвен труд на всички българи, бе разграбено и изнесено в чужбина. Големи и малки престъпници с всички правди и неправди преразпределиха на-

нито верни съюзници, нито искрени приятели, рискът да погубим държавата си нараста неимоверно. Сега не е време да различаваме сметки, защото трябва да спасяваме България. Въпросът стои така: да забравим всичко друго и да се обединим, за да защитим нашето Отечество от израждане и гибел. Спасението не може да дойде отвън. Както винаги в решаващи моменти на българската история нашият народ трябва да вземе съдбата си в свои ръце. Трябва да загърбим амбиции и различия, спорове и обиди, да се обединим без оглед на пар-

забавни и обмислени действия. Повече нямаме право да грешим. Трябва спрем унищожаването на нашата родина и да започнем да я стабилизираме и успокояваме. Друг път пред нас няма. Българите разполагат с богат опит в създаването на организация за решаване на сложните проблеми, пред които се е изправяла страната ни. Животът ще покаже какви форми ще приеме всенародното обединение за спасение на България. Той ще намери и активистите и ръководителите. Предполагам, че това ще бъде нов тип организация с екип от ръководители, които няма да имат нищо общо с традиционните партийни водачи. Защото става дума за възвишени цели, а те не търпят надут авторитети, самовлюбени лидери и корумпирани активисти. Очаквам много от нашите патриоти-бизнесмени, които са показали качествата си в конкурентния свят на деловите отношения. Очаквам много от младежите, които ще живеят в утрешна обновена и модерна, истински демократична и хуманна България. Очаквам много от учените, от мислителите, от хората на перото. Сега е моментът да дадат всичко, което са прозрели и осмислили за цял живот, за благо на нашата страна. За да бъде утрешна България равноправен член на утрешния нов свят, на зараждащото се глобално хуманно общество, за място, в което всяка държава трябва да се бори и да доказва своите права и претенции.

ационалните блага и оставиха трудовите хора в прегръдките на мизерията и отчаянието. Традиционните политически партии показаха, че не са в състояние да решат проблемите на България. Попаднали в ръцете на амбициозни неопитни, а в редица случаи нечистоплътни лидери, те се превърнаха в елитарни инструменти за налагане на волята и интересите на малцина над исканията над болшинството на народа. Някои партии служат на външни сили и подчиняват съдбата на България на чужди цели. В тази тежка обстановка са необходими решителни действия на всички честни българи за спасяването и възможването на нашето Отечество. Бъдещето на България е поставено на карта. В резултат на всеобщата разруха, обръкване и отчаяние под ескалацията натиск и заплахи на влиятелни външни фактори, когато нямаме

тийни и групови интереси, за да запази нашето най-скъпо богатство - суверенна и независима България. България, с която до вчера с право се гордеехме, която заемаше достойно място в света. Аз се обръщам към всички българи - мъже и жени, млади и стари, селяни и граждани, интелектуалци и учени, работници и бизнесмени, братя и сестри, не остава време за чакане. Трябва да спрем противопоставянето и да създадем всенародно обединение за спасение на Отечеството. Трябва да работим за активно участие на трудовите хора в управлението на страната. Трябва да се заемем без бабене за преодоляване тежкото наследство, които ни оставиха последните неразумни години. Трябва да търсим съдействие и подкрепа навсякъде по света, където можем да ги намерим. България очаква нашите не-

любав, а не с омраза, с щедрост, а не с егоизъм. Тя няма да гледа в миналото. Нека всички направим възможното и невъзможното, за да запазим това, което сме създали досега, преди да тръгнем с решителни стъпки към утрешния ден. А този утрешен ден на земята, когато хората ще живеят в хармония с природата и помежду си, трябва и за България да бъде много по-добър от вчерашния и днешния.

Тодор Живков
София, 7 юни 1996 г.

ЯЛТА – 11.2.1945 – РАЗДЕЛЕНИЕТО НА СВЕТА!

Иначе Гърция Сталин я отстъпва на Чърчил. Британският премиер го интересува Гърция, защото още има британска империя, има Суец, Кипър. Там, в Ялта, се потвърждава делътът и на Балканите“, разкрива Георги Марков.

Историкът добавя и интересни подробности за това как са се водили преговорите в Ялта. „На официалните срещи се водят протоколи, но всъщност съдбата на народите не се решава край официалната маса за преговори. „Тримата големи“ се срещат в късните следобеди, някъде около 17 часа, и работят до полунощ. След това има вечеря, след това Сталин си пуши грузинския коняк, Рузвелт - бърбана, Чърчил - скоча. Сталин пуши лула, Рузвелт - цигара, Чърчил - пура. И вече там решават съдбите на народите.

Те подготвят следващото заседание, въпреки че отделно работят външните министри, генералните щабове, обаче те се споразумяват помежду си и след това само свеждат решенията на хората си. Те налагат тези решения уж с консенсус и съгласие. И още нещо, на което лично аз се учудвам: Сталин е имал определено предимство в обсъжданията, но за него се знае, че не е обриван като Рузвелт и като Чърчил. Просто е учудващо как този човек с образование на недоучил семинарист и с такова потекло е имал таква влияние. Защото потеклото на Чърчил е на лорд, а

Най-известната снимка от Ялтенската конференция през февруари 1945 г. - "тримата големи" - Чърчил, Рузвелт и Сталин.

Рузвелт е от милионерско семейство. Това са хора на равнище и се учудвам как Сталин е сумявал да оказва влияние върху двамата и да се държи като равен с тях. А и Чърчил, и Рузвелт зачитат мнението на советския лидер“, казва акад. Марков.

„Сталин успява да притиска Чърчил и Рузвелт с настъпление то на Червената армия. Той има това предимство, защото много добре е знаел как да постигне целите си. Бил е уверен, че без Червената армия САЩ не могат да постигнат нищо“, разкрива ист-

торикът. „Важно е да се отбележи, че във Втората световна война Европа воюва не срещу СССР и Сталин, а заедно с тях срещу нацистка Германия. И Сталин се съюзява с „гнилия“ Запад. Антикoмунистът Чърчил

първ нарече Сталин „велик“. Трябва да оценяваме събитията от гледна точка на онази епоха, а не от днешната, която е политически конюнктурна“, коментира още изследователят, който има няколко книги, посветени на Втората световна война.

„Във Втората световна война сме свидетели на една парадоксална коалиция - съюз между болшевишка Русия на Сталин със западните демократи - англосаксонските сили Съединените щати, Великобритания. Това е война не само между нациите, но и между идеологиите. Въпреки нея се стига до един тесен съюз. С името на един фюрер те наричат цялата коалиция (б. р. - Антихитлеристка) - с името на Хитлер“.

ЗАКЛЮЧЕНИЕ: По този начин тези три велики сили, независимо че Съветският съюз се различава коренно като обществено-политическа и стопанска система, намериха общите интереси за разделянето на света, за техния „нов ред“. Когато се каже „нов ред“, се разбира преди всичко Адолф Хитлер, който често повтарял тази фраза в речите си, уточнява още акад. Георги Марков.

Източник Лира.ВГ

Уважаеми читатели, Абонаментът все още е единственият начин да сте сигурни, че можете да прочетете вестник „Нова Зора“. Времената стават все по-безизходни, и всеки глас на правдата ще бъде заглушаван, а истината все по-трудно ще бъде изричана и осветявана. Така че, подкрепете ни! Можете да го направите в Български пощи и във фирма „Лоби прес“, с които редакцията има договорни отношения за абонамент за 2023 г. Целта, непостигната през 2022 г. остава същата и сега: повече абонаменти до края на годината! Ние знаем, че ви е трудно и с притеснение отправяме тази покана за подкрепа. Вече се пресра-

НОВА БЪЛГАРИЯ НАД ВСИЧКО

ЗОРА

НЕЗАВИСИМ НАЦИОНАЛЕН СЕДМИЧНИК

Г. С. Раковски: „Любовта към Отечеството превъзхожда сичките световни добрини!“

ваше желание. Можехме да ви спестим казаното дотук, ако все пак беше възможно преодоляването на изкуствените препятствия пред разпространението на вестника. Уви.

Във всяка пощенска станция, до 15 число на всеки месец, очакваме да се абонирате за в. „Нова Зора“ за 1 месец, за тримесечие, полугодие или за цялата година. Абонаментът винаги се изчислява съобразно броя на вторниците,

умножени по коричната цена - 2 лв. Това засега остава най-сигурният начин, вие, заедно с „Нова Зора“, да участвате в битката за бъдещето на България.

Нашият каталожен номер в Български пощи остава непроменен - 311.

Всеки вторник очаквайте „Нова Зора“. Търсете най-необходимият за България вестник. Това не е израз на нашата нескромност. Това е вашата оцен-

ка за „Нова Зора“. Търсете вестника и го разпространявайте. Можете да осъществите абонамент и в офисите на ДОБИ ПРЕС. Същото можете да направите и чрез пощенски запис за избяган от вас срок, на адрес: София 1000, ул. „Пиротска“ 3, за Минчо Мънчев Минчев. Особено е важно да бъде изписан точния адрес и името на получателя, както и телефон за обратна връзка. Съвместете се с нас, за да видим битката за България заедно.

Допълнителна информация може да получите на тел. 02985 23 05; 02985 23 07, както и на мобилни телефони: 0879 140122 и 0894 66 49 00.

Петко ПЕТКОВ

БЪЛГАРСКИ ХОРОСКОП 2024: ДЪРВЕН ГОСПОД ВМЕСТО ДЪРВЕН ДРАКОН!

Нямат и нашите нови католици от ПП-ДБ, които преживяха същинска Вартоломеева нощ, подобно на хугенотите на Анри Четвърти Наварски, станал католик и крал на Франция с аргумента: „Париж си заслужава една литургия!“

Опитвайки се да си припишат заслугите за „пълноправното“ членство на България в Шенген и вероятното, но в подалечно бъдеще приемане на страната ни в Еврозоната, те се натъкнаха на истински потоп от разобличения, който може да осуети дори плановете им да присъстват в новото Народно събрание. Камо ли да участват в пазарлъците с ГЕРБ за „споделяне на отговорността“, тоест на келелера от властта. Впрочем в Шенген бяхме пуснати само по въздух и море, изключвайки дори пристанищата ни по Дунава, а за това, че ще имаме проблеми и с Еврозоната, говори оценката на ЕЦБ за българския план за приемане на еврото, който МФ и БНБ й изпратиха за мнение и препоръки. В своя доклад банката им каза направо, че изопачават или заобикалят европейските директиви. Освен това ПП-ДБ бяха заставени да се обясняват и оправдават както за пачките, разнасяни от пудели, така и за скъпия часовник на бившия главен секретар на МВР Живко Коцев, за голите му селфита от сауната с контрабандиста Стефан Димитров или за снимките с Марин и Стефан Димитрови на Коцев, Бойко Рашков и Кирил Петков.

Докато отбиваха едни удари, гръмна и скандалът с ПОДПРАВЕНИТЕ ПОДПИСИ И ФАЛШИВИТЕ ДОКУМЕНТИ, изготвени от Лена Бориславова, за фиктивното излизане на Кирил Петков от ръководството на сдружението „Да спасим Корал“. Последното е било направено, за да не изпадне Кирил Петков в конфликт на интереси, ставайки служебен министър на икономиката в кабинета на Стефан Янев. За „освобождаването“ му от канадско гражданство се погрижи Конституционният съд, който не видя в двойното гражданство на Петков нарушение на основния закон. А след като президентът Радев сезира КС относно противоконституционността на направените поправки в Конституцията, касаещи служебното правителство и оряването на право-

мощията на държавния глава, КС започна да тупа топката, за да не бъде обвинен, че се намесва в изборите. Понеже така наречените национални медии не осъждат нарушенията на законите и Конституцията от страна на ПП-ДБ, а питат защо този въпрос се поставя точно сега, един месец преди изборите 2 в 1. Сякаш престъпленията, извършени преди избори, не заслужават осъждане и наказания! Впрочем от тези промени започнаха да се срамуват и техните инициатори като Христо Иванов, който дори не си спомня кой ги е предложил. Иначе говори за правосъдна реформа, започнала благодарение на него, но не обяснява от какъв зор е седял в скута на Делян Пеевски да пие „мазно турско кафе“. А съдият този Пеевски беше обвинен от Николай Денков за най-голямото зло в българския политически живот. По повод на кафеиенето в стаята на ДПС речникът на българския език бе обогатен с още една дума: „скутоумие“. Ерго, продължаваме да даваме „нещо на света“, което не са книги или

букви, а парламентарни и медийни уйдурми. Впрочем речникът на „народните избраници“ е такъв, че от него Кирил и Методий трябва треста пъти да са се обърнали в гроба! ТЕЗИ ЛИ ЩЕ „СПАСЯВАТ“ 24 МАЙ?

Те ли ще водят борба с корупцията, дезинформацията на Кремъл и руското влияние у нас? Онова, което ги сплотява въпреки разменените ругатни, са пачките. С тази разлика, че при едните пачките надничат от чекмеджета и чували, а при другите - от устата на пудели! И едните, и другите са „евроатлантици“ и русофоби - явни или под прикритие. Днес русофобията е европейска мода и

който не ругае Русия и Путин, който е поддръжник на тиранията и агресията. И следователно е враг на евроатлантизма, демокрацията, свободата на мисълта и медиите. По последния показател - за свобода на медиите, България се придвижи до средата на световната класация, докато по ръст на младежката безработица сме на завидна височина с 46% ръст само за април 2024 г. Важното е да повтаряме като папагали пропагандните измислици на Запада и Зеленски, за да останем „на правилната страна на историята“. Нищо, че войната в Украйна не се развива по начина, желан от Зеленски и Запада. Въпреки гласувания от Камарата на представителите и Сената на САЩ и одобрен от президента Байдън нов 61 милиарда доларов пакет финансово и военна помощ за Киев, ВСУ отстъпват „устеино“, оправдавайки се с липсата на боеприпаси и забавянето на западната помощ. Редица американски военни и икономически експерти и политически анализатори признават, че помощта няма

Астроложката Светлана Тилкова-Алена казва, че от 10.2.2024 г. според китайския календар светът е навлязъл в ЕРАТА НА ЗЕЛЕНИЯ ДЪРВЕН ДРАКОН

Кое то предполага кармична разплата, при която всяка зодия ще си получи заслуженото. Малка утеха е, че именно нашите прадеди са дали на Изтока своя зодиак. И тъй като според Алена в годината на Зеления дървен дракон ще има много социални и политически трусове и ще паднат много държавни глави и правителски органи. Според проучване на YouGov 69% от британците оценяват негативно работата на Сунак и едва 22% я оценяват положително. Найджъл Кийр Стайнмър, който получава 33% подкрепа. Към 26.4.2024 г. 44% от британците са заявили подкрепа за Лейбъристите срещу само 23% на предстоящите парламентар-

украинец. Дъглас Робърт Кейси, американски икономист, основател и председател на „Case Search“, обобщава: „От капитализъм деволоюираме в класически фашизъм в стил Мусолини. Приблизително от 1980 г. насам основният износ на САЩ не са самолетите „Боинг“, а доларите. Чужденците са приели тези хартиени долари в замяна на реални бозанства. Всъщност те са просто друга форма на дълг. В някакъв момент - скоро - те ще ги върнат обратно в замяна на собственост върху земя и компании... Капитализм се унищожават и от постоянните войни, които САЩ водят срещу слаби държави на другия край на света.“ („Критично“, 5.5.2024).

Следователно и европейските кредитори на Украйна ще поискат от Киев да си плати дългите по дълга. На Запад безплатен обяд няма.

Кое то предполага кармична разплата, при която всяка зодия ще си получи заслуженото. Малка утеха е, че именно нашите прадеди са дали на Изтока своя зодиак. И тъй като според Алена в годината на Зеления дървен дракон ще има много социални и политически трусове и ще паднат много държавни глави и правителски органи. Според проучване на YouGov 69% от британците оценяват негативно работата на Сунак и едва 22% я оценяват положително. Найджъл Кийр Стайнмър, който получава 33% подкрепа. Към 26.4.2024 г. 44% от британците са заявили подкрепа за Лейбъристите срещу само 23% на предстоящите парламентар-

ОСЪЗНАВАНЕТО Е НЕИЗБЕЖНО

Васил ВАСИЛЕВ

Страхът, че българският народ може в един момент да се осъзнае, изкарва от равновесие зложелателите ни и местните им протезети. Напоследък те се стремят да ни внушат, че сме изостанал, див народ, който не заслужава свободата си и е осъден да търпи чуждо потисничество. Искат да махнат родолюбието и самочувствието ни. Умират от страх, че намеренията им да излъчат България от политическата карта на света могат да се провалят.

В тази истерия се вписва и подготвяната постановка в някога Народния театър на творбата на Бърнард Шоу „Оржията и човекът“. Тя се смята за най-обидната за нас пиеса, писана някога. Пълна с подигравки, тя е пропита от пренебрежение към нас, българите. Сюжетът е примитивен. Главният герой - швейцарец,

се бие в Сръбско-българската война на страната на сърбите и се възмущава колко нечистоплътни, нецивилизовани и изостанали са българите. Това ще да е радвало сърцето на англичанина, щастлив да намери мотиви за захранване на снобизма и арогантността си. Шоу пише дрипата си след победата ни във войната от 1885 г., когато става ясно, че в Европа се развива една млада страна с неподозиран заряд. И през 1894 г. „Оржията и човекът“ вече се играе в Лондон.

За да попълни познанията на уважаемите зрители за цивилизоваността на викторианска Англия, ще добавя, че докато въпросната постановка жъне успех сред лондонските дендита, там се радва на особен интерес и колекцията на английския генерал Хорацио Гордън Робли, воювал за британската корона срещу маорите - коренното население на Нова Зеландия. Колекцията включва отрязаните и консервирани глави на 35 маорски вождове. Казват, че когато скупчал, генералът обичал да среща мъртешките глави. Представете си как по онова време почитаният англичанин разглежда мумифицираните експонати и след това отива да се захрани с надменното от пиесата на Бърнард Шоу.

За да ни унижат макси-

мално, организаторите на софийския спектакъл избират за режисьор един американски артист от сръбско-югославско потекло - Джон Малкович. За капак планират премиерата за навечерието на 140-годишнината от Сръбско-българската война. Хонорарът на Малкович се крие, но запознати предполагат, че е над половин милион лева.

Тъй като едно от посланията на пиесата е, че българите не обичали да се къпят, налага се да припомним, че действително се развива в 19 век. А и в 21 век на мивките във Великобритания топлата и студена вода са с отделни кранове. Няма смесител. Опитвал съм - подлагаш едната шепа на топлата, другата на студената вода, смесваш ги и се плискаш. Обезкуражаващо. За нас. Английската практика е запущаване мивката и пукаш вода крана. Когато коритото се понапълни, гребеш с шепа, за да си измиеш ръцете, лицето, може и зъбите. С една и съща вода. Показател за нивото на чистоплътност е и практиката цялото семейство да се къпе в една вана по ред, без да се сменя водата.

Но да се върнем на пиесата. Дали е поръчкова, не може да кажем. Но факт е, че Лондон е отявлен противник на свободната българска държава и се опитва всячески да на-

вреди, вкл. да я осмива. Причината е, че сме освободени от вечния враг на Англия - Русия. Нещо, което Лондон не може да ни прости. Сещам се за още епизоди, подхранващи ненавистта към нас.

Известно е, че Чърчил много го ни е мразил заради разгрома при Дойран и случая с Дарданелите. Не зная дали ви е известно, че турска армия разгромява англо-френските войски в Галиполската операция през 1915 г. едва след като получава секретно съобщение, че България няма да я напада. Турция веднага изтегля 9-те си свежи бойни дивизии от българската граница, хвърля ги срещу англичаните и им нанася скупрушително поражение при Галиполи. Чърчил, архитектът на операцията, е низвергнат от правителството. 2 години по-късно нов удар - в битките при Дойран нашите войски избиват над 70 000 противникови войници, от които 20 000 англичани. Срещу това българите дават по-малко от 500 жертви.

Как да не беснеят? Писателят Иван Мартинов описва как на Парижката мирна конференция през 1946 г. Чърчил се подиграва пред Молотов, че ние още си честим баняната. Така е, сър, репликирал участник в разговора, вие пък

си честитите, когато спите с жените си.

Така или иначе, постановката не е друго освен антибългарска провокация. Пиесата е толкова епизоди, подхранващи ненавистта към нас.

Всичко пак рапърът Устата вече поиска от министъра на културата пиесата да бъде махната от репертоара на театъра. Ние подкрепяме призива. Но ако все пак постановката се осъществи, ще видим дали ще се намерят смелчади да я освирият и свалят от сцената.

Източник: Не се страхувай

БЪЛГАРИЯ НАД ВСИЧКО!

ГЛАВЕН РЕДАКТОР
Минчо МИНЧЕВ
РЕДАКЦИОНЕН СЪВЕТ:
Александър ГОЧЕВ
Проф. д-к. ик. н. Бончо АСЕНОВ
Акад. Васил ГЮЗЕЛЕВ
Д-р инж. Марин БЕЛОВЕВ
Проф. д-р инж. Иво СТЕФАНОВ
Акад. Николай ХАЙТОВ
Ст.н.с. Румен ВОДЕНИЧАРОВ
Проф. д-р ист. н. Тодор МИШЕВ
Фотографии Борис Марков

АДРЕС НА РЕДАКЦИЯТА:
1000 София
ул. Пиротска №3
тел.: 02 985 23 07
тел./факс: 02 846-50-01

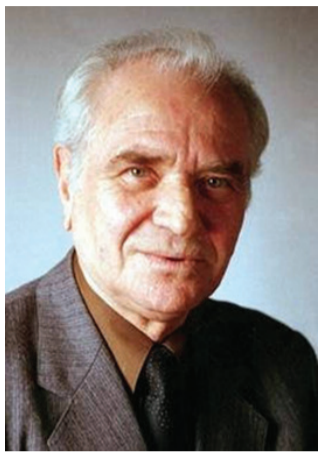
ИЗДАВА
"Втора Зора" ЕООД
Печат "Нюзпринт",
София, ул. "Тимява" 100

БАНКОВА СМЕТКА:
Уникредит Булбанк
IBAN BG43UNCR70001519963494
BIC
UNCRBG5F

Примат се оригинал по стандарт 30 реда, 60 машинписни знака. Ръкописи не се рецензират и не се връщат.

Броят е приложен редакционно на 10.05. в 13 часа. Хонорар се изплаща в сряда и четвъртък от 12 до 15 часа ISSN 1310-8492

ВЕРЕН СТОЖЕР НА БЪЛГАРСКИЯ ДУХ

Матей ШОПКИН

Пиша тези съкровени думи като редовен читател и сътрудник на в. „Нова Зора“. От първия брой, отпечатан на 14 май 1990 г., и до ден днешен „Нова Зора“

беше и остава мой любим български вестник. Защо? Причините са много и разнородни, но основната причина са думите на великия възрожденец Г.С. Раковски, изписани на първа страница под главата на вестника: „Любовта към Отечеството превъзходи сичките световни добрини!“

Тази благословена от Бога любов към Отечеството трепти и диша от всяка страница на „Нова Зора“. Тя звъни като великденска камбана и пробужда вяра, надежди и мечти. И с ясни светозарни лъчи облъчва сърцата на хиляди българи по всички предели на нашата древна свята родина, придава смисъл и красота на тяхната борба, по думите на Минчо

Минчев за „Истината и Правдата, изписани с главни букви“. Да, Истината и Правдата за нашата история, за сложната ни съвременност, за свещената необходимост от Единен народен фронт. И не на последно място – за оцеляването и възвисяването на „всичко българско и родно“, както ни завеща народният поет Иван Вазов.

Искам да завърша тази кратка моя изповед с това, че във всеки брой на „Нова Зора“ се откроява рубриката „Антология „Зора“,“ където се публикуват стихотворения от български поети. Със своите здрави и силни корени, впити в недрата на народа, „Нова Зора“ се превърна във верен стожер на българския дух. Амин!

Сол

Минчо МИНЧЕВ

На една копраля само
слънцето лежи.
Драскай с нокти върху камък,
ала запиши:

„И очите ми неспали.
И кръвта ми – сол.
Разоравах като рало.
Теглих като вол.
Преживявах. Не преживях.
Но и стъпкан – пях.
И от мъртвците живи
жив погребван бях.“
Стига. Пак жужи животът.
И свисти смъртта.
И с протърканите боти
жвакам през калта.

Като кукувича прежда
ме оплита жал.
Но безсинорна надежда
Господ ми е дал.

Тръгвай. С белег на челото.
И със сол в кръвта.
И с една сълза в окото,
вгледана в света.

УБЕЖИЩЕ СРЕЩУ ГЛУПОСТТА И БЕЗРОДИЕТО

Доиде и това време - да търсиш убежище от глупостта и безродието. Защото сам е почти невъзможно да се спасиш от тях и да не останеш наранен и омерзен. Ако не се скриеш някъде, ще те смачкат и обезличат, за да забравиш кой си, от къде си, какъв е езикът и коя е родината ти.

От такива беди и страдания е трудно човек да се пази сам. Как да излезеш срещу държавата, властта, обществото, институциите, пропагандата, репресивния апарат и дълго време да поддържаш някаква съпротива?! Дори и активно да оборваш техните измислици, лъжи и насилия; дори и да ти позволяват да говориш, не те чуват и слушат, не ти обръщат внимание – все едно че нищо не си казал.

И на кого да се оплачеш, с кого да се посъветваш, от кого да потърсиш сили и съчувствия? Не останаха и истински родолюбци, за да ги търсиш и да се надяваш да ги намериш. Поне заедно да си ближете раните и взаимно да се утешавате.

Не, има и други хора, които болят за Отечеството, ненавиждат лъжата, отвращават се от омразата и страдат за тези нечовешки изменения в морала и начина на мислене на днешната реалност. Има, разбира се, и те не са мал-

Панко АНЧЕВ

ко. Но са разпръснати из страната и кой ги знае къде, с кого са, за какво мислят точно сега и дали са готови за разговор и общи действия.

Дори да знаеш, че тези хора не са малко, когато не ги виждаш или рядко срещаш имената им под публикации и мнения, започва да ти се струва, че се сам и единствен. Властта не случайно и не от глупост постъпва по този начин; тя добре го е премислила. Тя знае, че тези, които обичат Отечеството, все едно няма да позволят то да бъде продадено и заличено, защото така искат някои господари на днешния свят. Но те трябва така да бъдат ограничавани, че да не могат да се обединят. Те трябва да бъдат принудени да живеят с усещането и убеждението, че са нищожен брой и че от тях нищо не зависи и никога няма да зависи. Други

решават вместо тях и то без да ги питат дори!

Кой не е живял в такава самота, съмнения и отчаяния?

Аз също съм се изпълвал с нерешителност и безволие; струвало ми се е, че няма кому да споделя тревогите и мислите си. Стигал съм до отчаянието, че всичко е изгубено, разрушено, разпръснато като пепел и човек няма как от тук насетне да го събере, консолидира и съживи.

Но вестник „Нова Зора“ е онова убежище, за което гово-

получиш гласен или негласен ответ, че са те чули. Тук можеш да усетиш, че не си сам. Може да не те разбират докрай; възможно е обитателите му да мислят не съвсем като тебе и да се изразяват не по твоя начин; те могат да имат и различни от твоите идеи, нагласи, характери. Ала връзката помежду им е здрава и да вдъхва увереност, „не не всичко е изгубено“. Това е най-важното! Когато усетиш, че и други са като

и преди. Може би защото преди имаше и други подобни убежища, други политически кръгове, на които човек можеше да принадлежи и да изразява своите чувства към България. Но сега и тези убежища са ликвидирани.

Остана „Нова Зора“!

От всички нас зависи дали вестникът ще продължи да съществува поне още 35 години, или и него (от безволие, апатия, умора, старост) ще оста-

ря и което дълго търсих. Този вестник, когато влезеш под покрива му и погледнеш в очите им тези, които го списват и четат, ти дава куража да кажеш онова, което те измъчва и да

тебе – въпреки различията помежду ви, ти е по-леко.

Аз късно влязох под покрива на това убежище, макар че познавам вестника и съм го чел и съм публикувал в него

вим да погине – за радост на либерали и постмодернисти, на безродници и безпапетници.

Честит празник, пазители на Отечеството!